

Uchwała Nr 633/LXIII/2014
Rady Miasta Ostrołęki
z dnia 26 czerwca 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Ostrołęki

Na podstawie art. 229 pkt. 3 Kodeksu postępowania administracyjnego uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Stwierdza się, iż skarga Pana Tadeusza S. na działalność Prezydenta Miasta Ostrołęki jest bezzasadna.
2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1. zawiera załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Miasta
Ostrołęka**

Dariusz Maciak

**Załącznik do uchwały
Nr 633/LXIII/2014
z dnia 26 czerwca 2014 r.
w sprawie rozpatrzenia skargi
na działalność
Prezydenta Miasta Ostrołęki**

Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie, Wydział Prawny Oddział w Delegaturze – Placówce Zamiejscowej w Ostrołęce przekazał w dniu 6 maja 2014 roku do Rady Miasta Ostrołęki skargę Pana Tadeusza S. na beczynność Prezydenta Miasta Ostrołęki, Janusza Kotowskiego. Jednocześnie Pan Tadeusz S. pismem z dnia 14.05.2014 roku adresowanym do Przewodniczącego Rady Miasta Ostrołęki zwraca się z żądaniem podjęcia uchwały w sprawie uregulowania sytuacji na ulicy Niewiarowskiego w Ostrołęce.

Skarżący:

- zarzuca, iż inwestycja budowy ulicy Niewiarowskiego została wykonana niezgodnie z projektem i zasadami sztuki budowlanej. Niezgodność ta zdaniem Pana T. S. polega na tym iż „na końcowym odcinku ulicy o długości 12 m (naprzeciw posesji Pana S.) nie ma wyznaczonych miejsc do parkowania pojazdów”,

- wzywa do wykonania uchwały Zarządu Miasta Ostrołęki Nr 682/162/2000 z dnia 23 października 2000 roku na podstawie której wydano pozwolenie na budowę dróg do obiektów mieszkalno – usługowych dla mieszkańców.

Dodatkowo zdaniem Skarżącego Prezydent Miasta Ostrołęki lekceważy mieszkańców.

Rada Miasta Ostrołęki w toku procedury wyjaśniającej ustaliła, że:

1. Ulica została wybudowana jako ciąg pieszo – jezdny zgodnie z projektem opracowanym w 2006 r. Roboty zostały odebrane wpisem do Dziennika Budowy przez inspektora nadzoru w dniu 18.12.2006 r. oraz przez Komisję Odbiorową w dniu 29.12.2006 r. Miejsca parkingowe w ulicy Niewiarowskiego zaprojektowano na wniosek mieszkańców. Jednakże miejsca parkingowe znajdujące się wzdłuż posesji Pana S. zostały zlikwidowane na wniosek Skarżącego. Obecnie obowiązująca organizacja ruchu na tej ulicy jest zgodna z przepisami w tym zakresie. Ulica Niewiarowskiego jest rzeczywiście drogą bezprzejazdową. W konsekwencji wspólnych ustaleń z mieszkańcami (w tym również z Panem S.) dotyczących wyznaczenia miejsc postojowych i przestrzegania przez użytkowników drogi przepisów, osiągnięcie zamierzonego efektu uporządkowania ruchu (a co za tym idzie bezkolizyjne zawracanie) jest możliwe. Warty podkreślenia jest również fakt, iż w opisanym przypadku Pan S. powołuje się na kategorię drogi obsługującej obiekty mieszkalno – usługowe. W obecnym podziale dróg nie ma kategorii drogi o takiej nazwie. Droga gminna, do której zalicza się ulica Niewiarowskiego spełnia opisane przez Pana S. zadanie, ponieważ jest to droga publiczna, zatem jest ogólnodostępna i może korzystać z niej każdy zgodnie z jej przeznaczeniem (art. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych).

2. Wezwanie do wykonania uchwały Zarządu było przez Prezydenta rozpatrzone pismem WD 5544-10/08 z dnia 28 kwietnia 2014, w którym wyjaśniono Skarżącemu, iż Uchwała Zarządu Miasta Ostrołęki Nr 682/162/2000 z dnia 23 października 2000 r. opisuje zasady finansowania i realizacji inwestycji wspólnych a nie określa klasy dróg. Pozwolenie na budowę ulicy Józefa Niewiarowskiego zostało wydane na podstawie obowiązujących ówczesnie przepisów ustawy prawo budowlane, a nie na podstawie przywołanej przez Skarżącego uchwały nr 682/162/2000. Ulica Józefa Niewiarowskiego Uchwałą Nr 256/XXXVI/2008 Rady Miasta Ostrołęki z dnia 30 września 2008 r. została zaliczona do kategorii dróg gminnych, gdyż po wybudowaniu stała się obiektem budowlanym należącym i utrzymywanym przez miasto Ostrołęka.
Ponadto należy podkreślić, że ulica Józefa Niewiarowskiego do czasu zaliczenia jej do kategorii dróg publicznych była drogą wewnętrzną gminną i ogólnie dostępną.
3. Trudno mówić o beczynności czy lekceważeniu mieszkańców przez Prezydenta, gdyż korespondencja jest obszerna i trwa od czerwca 2007 r. Szczegółowe wyjaśnienia zarzucanych przez Skarżącego kwestii były wielokrotnie przedmiotem korespondencji pomiędzy Urzędem Miasta Ostrołęki a Skarżącym.

Rada Miasta Ostrołęki mając na uwadze powyższe, uznaje skargę za nieuzasadnioną.

Stosownie do art. 239 § 1. W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.